

ΚΩΔ.: 034295

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

«Φωνή βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου»
(Ματθ. γ', 3)

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν
καὶ ἀνέστῃς ὡς νικητὴς, Χριστέ ο Θεός γυναιξί μυροφόροις φθρυγαμένους· Χαίρετε
καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ο τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὅτε καταβάς τας γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος·
ὅτε του πυρός τας γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνόπτηα πάντα ἐκάλεσε,
καὶ συμφώνως δοξάζομεν το πανάγιον Πνεῦμα.

Εκδίδεται
με τὴν εὐλογία
τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Μυτιλήνης
κ. Ιακώβου

Τρίμηνο περιοδικό
Ενορίας
Τιμίου Προδρόμου
Λισβορίου Λέσβου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
2014

Ἔτος 23^ο
Αρ. Φύλλου 82

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΙΣΒΟΡΙΩΝ

4^ο ΜΕΡΟΣ

Γράφει ο π. Γεώργιος Αλεντάς

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΛΙΓΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ - ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1922 - 1934

Μέσα από το βιβλίο τούτο αντλούμε τις παρακάτω πληροφορίες.

1. Το Λισβόρι και η Εκκλησία Λισβορίου κατά τα έτη 1922 - 1934 υπαγόταν στην τότε συσταθείσα πρωσοποπαγή Μητρόπολη Πλωμαρίου με Μητροπολίτη τον πρώην «Μαδύτου και Καλλιουπόλεως» από τη Μ. Ασία προερχόμενο Κωνσταντίνο Κοϊδάκη.

(«Άνδρας σοφός, λόγιος και δόκιμος συγγραφέας». Τα 1924 μετατίθεται στη Μητρόπολη Κίτρους η οποία είχε χηρέψει και η Μητρόπολη Πλωμαρίου επανενώθηκε με τη Μητρόπολη Μυτιλήνης.

Η Μητρόπολη Πλωμαρίου συνεστήθη σύμφωνα με την υπ' αριθ: 442/1924 με μόνο σκοπό την αποκατάσταση των προσφύγων Μικρασιατών Αρχιερέων. Τούτες οι προσωρινά ιδρυθείσες Μητροπόλεις, θα υπήρχαν μέχρις ότου χηρέσουν μόνιμες Μητροπόλεις, για την τακτοποίηση των Αρχιερέων τούτων.

Έτσι απεσπάσθη προσωρινά από τη Μητρόπολη Μυτιλήνης η υποδιοίκηση της περιοχής Πλωμαρίου η οποία εκτός από τα χωριά, Τρύγωνα, Πλαγιά Παλαιχωρί, Μπορός, Μεγαλοχώρι, Ακράσι, Αμπελικό, Σταυρός (Βούρκοι) και τους συνοικισμούς Αγ. Ισίδωρος, κάτω χωριό, Μέσουνα, Μηλιές, Κουρνέλα, Δρώτα της περιοχής Πλωμαρίου, περιελάμβανε και τα χωριά της περιοχής μας Βασιλικά, Λισβόρι και Βρίσα.

Όσο αφορά τον Πολιχνίτο, και την Ιερά Μονή Δανδρίου, αρχικά είχαν εξααιρεθεί και υπάγονταν απευθείας στη Μητρόπολη Μυτιλήνης αλλά αργότερα και σύμφωνα με τη γνώμη του τότε Μητροπολίτη Μυτιλήνης Κυρίλλου, υπήχθησαν και αυτά στη Μητρόπολη Πλωμαρίου.

Αργότερα και με την αλλαγή Μητρο-

πολίτη στη Μυτιλήνη ο Πολιχνίτος και το Δαμάνδρι (που διέθετε μεγάλη περιουσία) επανέρχονται στη Μητρόπολη Μυτιλήνης, γεγονός που στενοχώρησε πολύ το Πλωμαρίου Κωνσταντίνο.

Τότε ο Μητροπολίτης Πλωμαρίου αναφέρθηκε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο λέγοντας ότι «...η Μητρόπολη Πλωμαρίου είναι πολύ μικρά, στερείται τυχηρών, δεν δύναμαι να ανταποκριθώ προς τας ανάγκας μου και να συντηρηθώ και υποφέρω πολύ...».

Το Λισβόρι λοιπόν υπήχθη στη Μητρόπολη Πλωμαρίου μέχρι τις 23/9/1934

Περαιτέρω μπορούμε να βρούμε στο βιβλίο του Μητροπολίτη Μυτιλήνης κυρού Ιακώβου Κλεομβρότου «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ». ΜΥΤΙΛΗΝΗ 1984.

2. Το βιβλίο στη δεύτερη σελίδα του, είναι υπογραμμένο από τον τότε Μητροπολίτη Πλωμαρίου Κωνσταντίνο (Κοϊδάκη) και σφραγισμένο με τη σφραγίδα της Μητροπόλεως Πλωμαρίου.

«Το παρόν βιβλίον των λ/σμών και των πρακτικών της Ιεράς Εκκλησίας του τιμίου Προδρόμου κοινότητος Λισβορίου φέρει σελίδας διακοσίας και εσφραγίσθη δια της σφραγίδος της Ιεράς Μητροπόλεως.

Εν Πλωμαρίω τη 3 Δεκεμβρίου 1931.

Ο Πλωμαρίου Κωνσταντίνος».

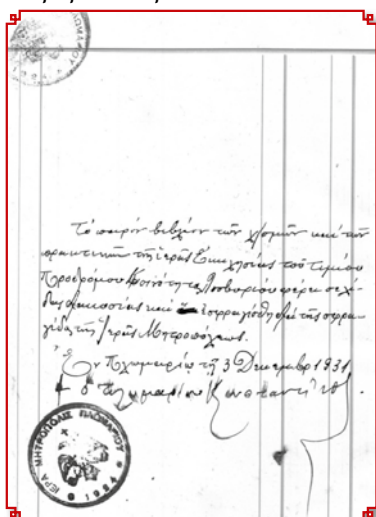
3. Στις σελίδες 5 - 10 και στο έτος 1922, υπάρχει κατάλογος όπου αναφέρονται «δωρεές των κατοίκων Λισβορίου υπέρ της Ιεράς εκκλησίας».

4. Η Εκκλησία τα έτη αυτά ονομάζετο «ΙΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ».

5. Στη διοίκηση της Εκκλησίας ο εκάστοτε εφημέριος δεν είχε καμιά ανάμειξη. Την Εκκλησία διοικούσε λαϊκό Συμβούλιο του οποίου τα μέλη ονομάζοντας «Εκκλησιαστικοί Επίτροποι» και πρόεδρος της Εκκλησιαστικής αυτής επιτροπής ήταν λαϊκός.

Κατά τα έτη 1922 / 1934 αναφέρονται ως πρόεδροι της Εκκλησιαστικής επιτροπής οι εξής: ΠΙΕΤΡΟΣ ΣΑΒΒΑΣ (1922 - 1925), ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗΣ (1926 - 1932), ΜΗΝΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (1932 - 1934).

6. Ο εκάστοτε εφημέριος στις συνεδριάσεις και τις αποφάσεις της Εκκλησιαστικής επιτροπής, δεν είχε κανένα δικαίωμα υπογραφής. Απ' ότι φαίνεται όμως αργό-

τερα, από το 1930 αι μετά, μπορούσε να παραστεί στις συνεδριάσεις απλά και μόνο «τιμής ένεκεν».

7. Κατά τα έτη αυτά αναφέρεται ότι εφημέρευσαν ως τακτικοί εφημέριοι στο Λισβόρι, ο π. Ιωάννης Εμμανουήλ, ο π. Ιωάννης Σαββαδέλλης και ο π. Ευστράτιος Αναγνώστου.

8. Ο εφημέριος πληρωνόταν από το ταμείο της Εκκλησίας και η αμοιβή του καθοριζόταν από την «ενοριακή επιτροπεία». Μια σχέση θα μπορούσαμε να πούμε παρόμοια με αυτή των ιεροψαλτών και του νεοκώρου.

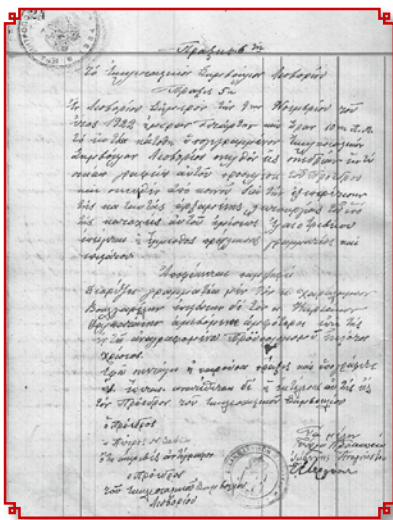
9. Στο προσωπικό της Εκκλησίας ανήκε και ο «γραμματέας». Υπάρχει αναγραμμένος «μισθός γραμματέως» στα βιβλία της Εκκλησίας που δηλώνει ότι τη γραμματειακή εργασία του Ναού επιτελούσε αμειβόμενο πρόσωπο του οποίου ο μισθός καθοριζόταν από τις αποφάσεις της «ενοριακής επιτροπείας». Με την πράξη 6 του 1922 διορίζεται γραμματέας ο Χαράλαμπος Βουλγαρέλλης.

10. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο είχε δική του, ξεχωριστή, σφραγίδα. Άλλη δηλ. ήταν η σφραγίδα του Ναού και άλλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου. Αυτή ήταν στρογγυλή με το θυρεό – Ελληνική σημαία – στη μέση και γύρω – γύρω μέσα σε πλαίσιο έγραφε, «Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον Λισβορίου».

11. Το εκκλησιαστικό Συμβούλιο λογοδοτούσε στην Ι. Μητρόπολη και σε κρίσιμες αποφάσεις συνεργαζόταν με το Κοινοτικό Συμβούλιο.

12. Η ανάδειξη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου γινόταν με κανονικές εκλογές στις οποίες έπαιρναν μέρος όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Τούτες ακολουθούσαν την εξής περίπου διαδικασία.

- Καταρτισμός εκλογικών καταλόγων ενοριτών.
- Ανάρτηση εκλογικών καταλόγων σε πίνακες της Εκκλησίας επί 15/ήμερο για τυχόν ενστάσεις.
- Υποβολή των εκλογικών καταλόγων στη Μητρόπολη με τη γνωστοποίηση ότι δεν έχει γίνει καμιά ένσταση.
- Διορισμός εφορευτικής επιτροπής με κλήρωση ανάμεσα στο Εκκλησιαστικό και το Κοινοτικό Συμβούλιο. Η εφορευτική επιτροπή ήταν 4/μελής με τέσσερα αναπληρωματικά μέλη.
- Οι εκλογές γίνονταν στο «Κοινοτικό Σχολείο», ημέρα Κυριακή από την Ανατολή του ήλιου μέχρι τη Δύση.
- Όλα αυτά γίνονταν με την εποπτεία του Αρχιερατικού Επιτρόπου και των δύο Συμβουλίων Εκκλησιαστικού και Κοινοτικού.

Οι πράξεις 14, 15 και 16 του 1924 αναφέρονται λεπτομερώς στη ανάδειξη του τότε νέου εκκλ. Συμβουλίου, που απετελείτο από τους: Ευστράτιο Στεργίου, Πέτρο Σαββαδέλλη, Λεωνίδα Σαββαδέλλη, Γεώργιο Προκοπίου και Ιωάννη Αναγνώστου.

13. 10/2/1922. Αποφασίζεται η γε-

νική επισκευή της Εκκλησίας σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο. Το έργο ήταν προϋπολογισμού δαπάνης 30.000 δρχ. με εργολήπτη τον αρχιτέκτονα κ. Γεώργιο Μαλακό και βοηθό του τον κ. Γεώργιο Ελευθερίου. Επειδή όμως από τις 30.000δρχ. που απαιτούσε το έργο υπήρχαν μόνο οι 18.000 αποφασίζεται και η συγκέντρωση χρημάτων από προαιρετικές εισφορές μεταξύ των κατοίκων του χωριού. (Αριθ. Αποφ. 2/1922).

14. 9/6/1922. Αποφασίζεται η επισκευή του Νάρθηκα και του Γυναικωνίτη. (Αριθ. Αποφ. 5/1922).

15. 20/3/1924. Αποφασίζεται η εκποίηση δυο χωραφιών της Εκκλησίας, ένα στη θέση «Πλατύ βναρ» και ένα άλλο στη θέση «Λειβάδια», για την αποπεράτωση του έργου της επισκευής του Ναού που ήδη εκτελείτο. (Αριθ. Αποφ. 11/20/3/1924).

Τα χωράφια αυτά αγόρασαν, το μεν πρώτο ο Μιχ. Κωμής αντί του ποσού των 8.800 δρχ. κατόπιν δημοπρασίας (αριθ. Αποφ. 12/20/3/1924), το δε δεύτερο στη θέση Λειβάδια, αγόρασε ο Ιωσήφ Καρδάτος αντί του ποσού των 3.850 δρχ. (Αριθ. Αποφ. 13/ 15/5/1924).

16. 16/9/1924. Τα χρήματα για την αποπεράτωση του έργου «Τελεία επισκευή της Εκκλησίας» και πάλι δεν επαρκούν. Τότε αποφασίζεται η διενέργεια εράνου σε όλο το νησί, σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο. (Αριθ. Αποφ. 16/1924).

17. 29/8/1930. Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της «Ιεράς Εκκλησίας Λισβορίων», σύμφωνα με το υπ. Αριθ. 2138/24/8/1930 έγγραφο της Ιεράς Μητ/λεως Πλωμαρίου και το υπ. αριθ. έγγραφο 4303/4/8/1930 του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων καλείται να αποστείλει στοιχεία και γνωμοδότηση της Κοινότητας Λισβορίου, για της ανακήρυξη της Εκκλησίας ως Ενοριακού Ναού.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι:

- Η Κοινότητα Λισβορίου αριθμούσε τότε 200 οικογένειες.
- Είχε ενοριακή Εκκλησία τιμώμενη επ' ονόματι του Τιμίου Προδρόμου.
- Την εποχή εκείνη στην ενορία υπηρετούσαν δυο τακτικοί εφημέριοι.

18. Από τα πρακτικά του έτους 1933 (Αριθ. Αποφ. 80/17/9/1933), συνάγεται ότι οι κάτοικοι του χωριού πλήρωναν ετήσια τακτική εισφορά (τύπου φορολογίας), για τη συντήρηση της Εκκλησίας και τη μισθοδοσία των ιερών και του προσωπικού. Τα χρήματα αυτά εισέπραττε ειδικός εισπράκτορας, ο οποίος αναδεικνυόταν κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού. Κατά τα έτη αυτά αναφέρεται ο κ. παν. Χαρ. Δαγκλής, αντί ποσοστού 7,5% επί του συνόλου των εισπράξεων.

19. Το βιβλίο τούτο είναι χωρισμένο σε δυο μέρη. Το δεύτερο μέρος του έχει χρησιμοποιηθεί σαν ΒΙΒΛΙΟ ΤΑΜΕΙΟΥ και περιλαμβάνει τα έτη 1922 – 1934.

ΟΙ ΙΑΜΒΙΚΕΣ ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ωδή α' Ειρμός.

Θεῖο καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω / Ερρητόρευσε τὸν Θεόγραφον Νόμον. / Ἰλύν γὰρ ἐκτινάξας ὀμματος Νόου / Ὁρά τὸν ὄντα καὶ μνείται Πνεύματος Γνώσιν / Γεραίων ἐνθέοις τοῖς ἀσμασιν.

Δού καλύφτηκε με θεία σκοτεινή νεφέλη ὁ Μωσῆς (που ἦταν βραδύγλωσσος), κήρυξε σαν ῥήτορας στους Εβραῖους τὸ Νόμο που τὸ ἔδωσε ὁ Θεός. (Τις δέκα Εντολές γραμμένες σε πλάκες).

Πρώτα τίναξε ἀπὸ τὰ πνευματικά του μάτια τὸ βούρκο. Τότε εἶδε καθαρά τὸν Θεόν που ὑπάρχει αἰώνια.

Καὶ με τρόπο μυστικό μυήθηκε στη Θεία Γνώση του Αγίου Πνεύματος δοξολογώντας τὸν Θεό με ἄσματα θεόπνευστα.

Αὐτὸς ὁ Ιαμβικός εἰρμός ἀναφέρεται στο ἸΘ Κεφάλαιο τῆς ΕΞΟΔΟΥ ὅπου ὁ Θεός κατέβηκε στο ὄρος Σινά καὶ παρέδωσε στὸν Μωσῆ τῆς Δέκα Εντολές...ἐγένετο δε τῆς ἡμέρας τῆς Τρίτης γεννηθέντος προσ ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ Νεφέλη γροφάδης ἐπ' ὄρους Σινά... Τὸ ὄρος Σινά ἐκατανίζετο ὅλον δια τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεόν ἐν πυρὶ.

Ωδή γ' Ειρμός.

Ἐρρηξε γαστρός πτεκνωμένης πέδας. / Ὑβριν τε δυσκόλεκτον εὐτεκνουμένης. / Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι Ἄννης. / Φερούσης Πνεύμα συντετριμμένον. / Προς τὸν δυνάστην καὶ Θεόν τῶν γνώσεων.

Ἐσπασε κάποτε τὰ δεσμά τῆς ἀτεκνῆς κοιλίας τῆς Ἄννης (μπτέρας τῆς προφήτι Σαμουὴλ). Καθὼς καὶ τὴν υβριστική συμπεριφορὰ τῆς πολύτεκνης (Φεννάνας), ἡ προσευχὴ καὶ μόνου τῆς προφήτιδος Ἄννης. Πρόσφερε τὸ ταπεινὸ τῆς πνεύμα ὡς θυσία στὸν Παντογνώστη καὶ Παντοδύναμο Θεό.

Ὁ Εἰρμός αὐτὸς ἀναφέρεται στο Βιβλίον τῆς Αγίας Γραφῆς: Βασιλείων Α.Ζούσε κάποτε στο ὄρος Εφραὶμ ὁ Ἰσραηλίτης Ἐλκανὰ που εἶχε παντρευτεῖ δύο γυναῖκες. Τῆς Φεννάνας που ἦταν πολύτεκνη. Καὶ τῆς Ἄννης που ἦταν στείρα. Ἡ πολύτεκνη Φεννάνα τῆς φερόταν ἀπαισία ἐπειδὴ τὴν ἀγαπούσε περισσότερο ὁ Ἐλκανὰ παρόλο που ἦταν στείρα. Ἡ Ἄννα προσευχήθηκε με θέρμη στο Θεό. Παρακαλοῦσε με δάκρυα τὸ Θεό νὰ τῆς λυπηθεῖ καὶ νὰ τῆς χαρίσει παιδί. Πράγματι συνέλαβε καὶ γέννησε υἱὸ τὸν Σαμουὴλ που τὸν ἀφιέρωσε στὴν υπηρεσία τοῦ Θεοῦ. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α' (1-28).

Ωδή δ' Ειρμός.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος. / Λόγος προελθὼν Πατρός ἐξ ἀναίτιου. / Ἰσοσθενές σου Πνεύμα τοῖς Ἀποστόλοις. / Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης / Ἄδουσι! Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε!

Βασιλιά τῶν βασιλέων (Χριστέ), που ἔχεις τὴν ἴδια θεϊκὴ βουσία με τὸν Πατέρα Θεό (Ὁμοούσιος). Εσύ που προήλθες (γεννήθηκες) ὡς Λόγος ἀπὸ τὸν ἀνεμῆνευτο (ἀναίτιο) Πατέρα. Εσύ τὸ ἰσοδύναμο Ἅγιο Πνεῦμα σου, ἀφενδῶς καὶ ἀληθινὸ ἀπέστειλες ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στους Ἀποστόλους σου που ψάλλουν σε σένα: Δόξα στη Δύναμη σου Κύριε!

Ωδή ε' Ειρμός.

Ἀντήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων / Πυρίπνοα δέξασθε Πνεύματος δρόσον. / Ω! Τέκνα φωτόμορφα τῆς Εκκλησίας / Νυν ἐκ Σιών ἐξεληλύθε Νόμος / Ἡ γλωσσόπυρσόμορφος Πνεύματος Χάρις!

Ὡς κάθαρση λυτρωτική ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματα Δεχθεῖτε τὴν πύρινη δροσιά τοῦ Αγίου Πνεύματος.

Ὡ! Εσεῖς τέκνα φωτεινὰ τῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἀπὸ τῆς Σιών ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του ὁ Νέος Νόμος. Διπλαρὴ νὰ Χάρη τοῦ Αγίου Πνεύματος με τὴ μορφή πύρινων γλωσσῶν!

Ωδή στ' Ειρμός.

Ἰλαμὸς ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία. / Ὁ Δεσπότης ἐλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου. / Ἰν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου / Στέρων Ἰωαννὰν τῆς φθορᾶς διαρπάξας. / Ὅλον τὸν Ἀδὰμ, παγγενὴ πεπτωκότα.

Ὡς ἐξιλέωσέ καὶ σωτηρία Χριστέ. Ἐλαμψες σαν ἥλιος συ Ὁ Δεσπότης ἀπὸ τῆς Παρθένου. Ὅπως ἀρπαξες τὸν προφήτη Ἰωάννα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ θαλασσινοῦ θηρίου, ἐσύ ἀρπαξες τὸν Ἀδὰμ καὶ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος γιὰ νὰ τὸ σώσεις ἀπὸ τὴ φθορὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ωδή ζ' Ειρμός.

Σύμφωνον ἐθρόπυσεν ὀργάνων μέλος / Σέβειν τὸ χρυσοτεκτον ἀψυχον βρέτας. / Ἡ τοῦ Παρακλήτου δε φωσφόρος Χάρις / Σεβασμιάζει τὸν βοᾶν. Τριάς Μόνη, / Ἰσοσθενής, Ἄναρχος, εὐλογητός εἶ!

Δυνατὰ ἀντήχησε ἡ μελωδία τῶν μουσικῶν ὀργάνων (τοῦ βασιλείου Ναβουχοδονόσορα) γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν ἀψυχη χρυσὴ τὴν εἰκόνα). Ἀλλὰ ἡ φωτοφόρα Χάρη τοῦ Αγίου Πνεύματος μας παρακινεῖ με σεβασμὸ νὰ ψάλλουμε με δύναμη Ἄξια δοξολογίας εἶσαι συ ἡ μόνη Ἁγία Τριαδικὴ Θεότιπτα, Ἰσοδύναμη που δὲν ἔχεις ἀρχὴ καὶ τέλος.

Ὁ ἱερός ὕμνος αὐτὸς ἐγράφη ἀπὸ τὸν Ιαμβικό Εἰρμό ἀναφέρεται στο βιβλίον τῆς Αγίας Γραφῆς ΔΑΝΙΗΛ Κεφάλαιο Γ... Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν ἕτους αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα. Εὐρὸς αὐτῆς πήχεων ἐξ. Καὶ ἐστῆσεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλωνῶν...Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς Τοπάρχας, ηγουμένους καὶ τυράννους. ἔλθειν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας. Καὶ συνήχησαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ: Ἀν ὥρα ἀκουσπε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κithάρας. Σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου. Συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τὴν εἰκόνα τῆς χρυσοῦς. Καὶ ὡς ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ...ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός τὴν καιομένην. Ὅμως οἱ τρεῖς παῖδες Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ δὲν προσκύνησαν τὴν χρυσὴν εἰκόνα. Ὁργισμένος ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ τοὺς ρίξουν μέσα στο φλεγόμενον καμῖνον που τὸ εἶχαν ἐκκαῦσει ἐπτά φορές περισσότερο.

...Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ πλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ. Καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως...οἱ τρεῖς οὗτοι ἔπεσον ἐν μέσω τῆς καμίνου πυρός τῆς καιομένης πεπεδημένοι. Καὶ περιεπάτουν ἐν μέσω τῆς φλογὸς ὑμνούντες τὸν Θεόν καὶ εὐλογούντες τὸν Κύριον! Οἱ τρεῖς εὐσεβεῖς νέοι σώθηκαν ἀπὸ τὸν βέβαιο θάνατο. Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ καμῖνον προσευχήθηκαν στὸν Παντοδύναμο Θεό γιὰ τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας τους.

Ωδή η' Ειρμός.

Λύει τὰ δεσμά καὶ δροσιεῖ τὴν φλόγα / Ὁ τρισσοφειγγὴς τῆς Θεαρχίας τύπος / Ὑμνοῦσι παῖδες, εὐλογεῖ δε τὸν Μόνον / Σωτήρα καὶ παντοουργόν, ὡς εὐεργέτην. / Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις!

Λύει τὰ δεσμά (τῶν τριῶν παιδῶν) καὶ δροσιεῖ τὴν φλόγα (μεταβάλλει τὴν φλόγα σε δροσιά) ἡ προτύπωση τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Σαν τριπλὸς ἥλιος φωτίζει καὶ ἀκτινοβολεῖ. Γι' αὐτὸ ὑμνοῦν οἱ τρεῖς παῖδες καὶ δοξολογεῖ σαν Εὐεργέτη καὶ Σωτήρα καὶ Δημιουργὸ τῶν πάντων ὅλη γενικὰ ἡ κτίσις που εἶναι δημιουργημένη τοῦ Θεοῦ.

Ωδή θ' Ειρμός.

Χαίροις Ἄνασσα Μητροπάρθενον κλέος! / Ἄπαν γὰρ ἐνδίντον εὐλάλον στόμα. / Ρητρεῦόν, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. / Ἰλιγγιά δε νους ἄπας σου τὸν τόκον Νοεῖν. / Ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν!

Χαίρει ἐσύ βασίλισσα που εἶσαι ἡ δόξα τῶν μπτέρων καὶ τῶν παρθένων. Κάθε ευκίνητο καὶ γλυκόγαλο στόμα που ρητορεύει δὲν μπορεῖ ἐπάξια νὰ σε ὑμολογήσει. Καὶ κάθε ἀνθρώπινος νους ζαλιεῖται στὴν προσπάθεια νὰ κατανοήσει τὸν υπερβαυμαστὸ τρόπο τῆς γέννας σου. Γι' αὐτὸ με μὴ φωνὴ ὅλοι οἱ πιστοὶ Θεοτόκε σε δοξολογοῦμε.

Ἀντώνης Τενέδιος

http://www.dimokratism.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=538%3A2009-06-15-17-36-22&Itemid=71

Η Βάπτιση

ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΞΗΛΗΣΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

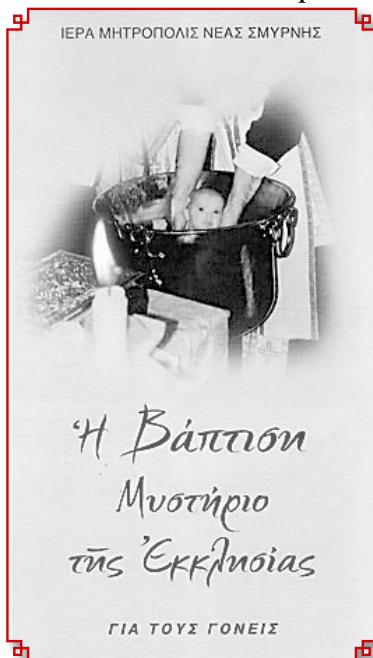
Αγαπητοί γονεῖς, Ἡ χαρά σας εἶναι μεγάλη καθώς ἐτοιμάζεστε γιὰ τὴ βάπτιση τοῦ παιδιοῦ σας. Κι ὅλες οἱ χαρούμενες φροντίδες σας στρέφονται γύρω ἀπὸ τὰ βαπτιστικά, τοὺς καλεσμένους, τὸν ἀνάδοχο, τὸ ὄνομα, τὸ τραπέζι. Ἔχετε ὅμως σκεφετῆ, ὅσο πλησιάζει ἡ μέρα, τὴ βάπτιση ὄχι σάν κοινωνικό γεγονός ἀλλὰ ὡς Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας;

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός βεβαιώνει ὅτι «ὅποιος δέν γεννηθεῖ ἀπὸ τὸ νερό κι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, δέν μπορεῖ νὰ μπεῖ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. 3,5) γιατί «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μάρκ. 16,16). Τὸ Βάπτισμα δέν εἶναι μιά συμβολικὴ τελετὴ ἀλλὰ ἕνα γεγονός μὲ ὑπαρξιακές διαστάσεις.

Στὴ βάπτιση θὰ γεννηθεῖ πραγματικά τὸ παιδί σας! Ἐκεῖ, στὴν κολυμβήθρα, τὴν πνευματικὴ μήτρα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος τῆς φθορᾶς θὰ πεθάνει καὶ θὰ ἀπορριφθεῖ, γιὰ νὰ ἀναγεννηθεῖ ὁ νέος τῆς ἀφθαρσίας ὅπως πέθανε καὶ ἀναστήθηκε ὁ Χριστός. Ἐκεῖ τὸ παιδί σας θὰ ἐνσωματωθεῖ στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἕνα κλαδί μπολιάζεται στὸν κορμὸ τοῦ δένδρου. Θὰ γίνει ναός τοῦ Θεοῦ γιατί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τὰ χαρίσματά του θὰ κατοικήσει πλέον μέσα του. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα τὸ ὄνομά του θὰ γραφεῖ στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς, προορισμένο γιὰ τὴν αἰωνιότητα! Ἕνας ἄγγελος θὰ τὸ συνοδεύει πλέον σέ ὅλη του τὴ ζωὴ ἀχώριστος σύντροφός του σέ κάθε στιγμή καὶ καμιά δαιμονικὴ ἐνέργεια δέν θὰ εἶναι σέ θέση νὰ τὸ βλάψει. Ὁ Θεός θὰ ἀκούει προσε-

κτικά τίς προσευχές του καὶ τὸ βλέμμα του θὰ εἶναι διαρκῶς στραμμένο πάνω του μὲ ιδιαίτερη φροντίδα.

Στὰ χέρια σας, πλέον, δέν θὰ κρατᾶτε ἀπλὰ τὸ παιδί σας, πού ἀναμφίβολα εἶναι ἕνα ἀνεκτίμητο δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ σᾶς, ἀλλὰ μιά ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ· ἕνα

μελλοντικὸ πολίτη τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Χαρεῖτε, λοιπόν, μαζί μὲ τὸ παιδί σας αὐτὴν τὴν προσωπικὴ του Πεντηκοστή ὅπως οἱ πρῶτοι πιστοί, οἱ ὁποῖοι, ὅταν συνειδητοποίησαν τί συνέβη στὸ ὑπερῶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, «κατενύγησαν τὴ καρδιά» (Πράξ. 2,37)· γέμισε ἡ καρδιά τους μὲ ἱερό δέος, συγκίνηση καὶ κατάνυξη! Γιατί αὐτὸ πού ἐξωτερικὰ μοιάζει μὲ ἕνα συνηθισμένο λουτρό πού κάνετε καθημερινὰ στὸ παιδί σας, εἶναι ἕνα μεγαλειώδες ὑπαρξιακό γεγονός μὲ αἰώνια προοπτικὴ. Ἔτσι ὅμως συμβαίνει

μὲ ὅλα τὰ μυστήρια: μέσα ἀπὸ ἀπλὰ ὑλικά στοιχεῖα καὶ συνηθισμένες πράξεις ἐνεργεῖ ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού ἀνακαινίζει καὶ χαριτώνει ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ἄρκει νὰ πιστέψουμε καὶ νὰ ἐκζητήσουμε τὴ σωστικὴ χάρι τοῦ Κυρίου.

ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Η ΒΑΠΤΙΣΗ;

Μὰ πού ἄλλοῦ παρά στὸ πνευματικὸ σας σπιτί, τὸν Ἱερό Ναό τῆς ἐνορίας σας στὰ ὄρια τῆς ὁποίας κατοικεῖτε! Θὰ εἶναι μεγάλη χαρά γιὰ τὸ παιδί σας, καθώς θὰ μεγαλώνει καὶ θὰ κινεῖται στούς χώρους τοῦ ναοῦ, νὰ γνωρίζει ὅτι ἐκεῖ βαπτίστηκε· ἐκεῖ ἀναγεννήθηκε πνευματικά. Θὰ συνδεθεῖ μὲ τὸν ἱερό χώρο καὶ συναισθηματικά, ὅπως ἄλλωστε ὅλοι μας συνδεόμαστε μὲ τὸν τόπο πού γεννηθήκαμε.

Γι' αυτό καί δέν πρέπει νά γίνονται βαπτίσεις σέ άλλες ένορίες. Πολύ περισσότερο δέν επιτρέπεται νά γίνονται βαπτίσεις σέ παρεκκλήσια ή ιδιωτικά παρεκκλήσια «κτημάτων». Στήν ένορία σας τηρεΐται Μητρῶο βαπτίσεων απ' όπου θά έξυηρητηθεΐτε όταν παραστεΐ ανάγκη.

❧ ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Η ΒΑΠΤΙΣΗ; ❧

Τό Βάπτισμα στήν πρώτη Έκκλησία έτελειτο τήν Κυριακή στή διάρκεια τής θείας Λειτουργίας. Έτσι, συμμετεΐχε όλο τό εκκλησίασμα καί όχι μόνο κάποιιοι συγγενείς καί φίλοι. Άργότερα -μέ τήν άλλαγή συνθηκών ζωής- τό Βάπτισμα άποσπάσθηκε άπό τή θεία Λειτουργία καί γίνεται ξεχωριστά καί άλλες ήμέρες καί περιορίστηκε σέ οικογενειακό γεγονός. Ωστόσο, ή πλέον κατάλληλη ήμέρα γιά ένα μυστήριο χαράς, όπως είναι τό Βάπτισμα, παραμένει ή Κυριακή.

❁ Μήν αναβάλλετε τή βάπτισμα τοῦ παιδιοῦ σας. Φροντίστε νά είναι μικρό, λίγων μηνῶν, γιά νά μή στερεΐται τή χάρη τοῦ μυστηρίου. Γιά νά μή φοβηθεΐ τήν ώρα τοῦ βαπτίσματος, αλλά νά συνεργαστεΐ μέ τόν λειτουργό.

❁ Θά πάτε στόν Ναό τής ένορίας σας καί θά καθορίσετε μέ τόν έφημέριο τήν ήμέρα καί τήν ώρα τοῦ μυστηρίου, προσκομίζοντας καί τό σχετικό αντίγραφο τής Ληξιαρχικῆς Πράξης Γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ.

❁ Άπαραΐτητη προϋπόθεση γιά τήν τέλεση τοῦ Μυστηρίου είναι ή συμφωνία καί ή παρουσία καί τῶν δύο γονέων τοῦ παιδιοῦ.

❧ Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ❧

Συνήθως οί φροντίδες πού άπορροφοῦν όλο τό ενδιαφέρον άφοροῦν τίς προετοιμασίες γιά πολύ δευτερεύοντα ζητήματα καί μᾶς διαφεύγει ή προετοιμασία γιά τό ίδιο τό Μυστήριο. Προετοιμασεΐτε γιά τό μεγάλο γεγονός. Έμβαθύνετε στό νόημα τοῦ Μυστηρίου μέσα άπό τήν άνάγνωση ενός άπό τά τόσα άξιόλογα βιβλία πού κυκλοφοροῦν. Προσευχηθεΐτε θερμά γιά τόν κορυφαίο αυτό σταθμό τής ζωής τοῦ παιδιοῦ σας. Επιδιῶξτε νά έξομολογηθεΐτε στόν πνευματικό σας καί έτοιμασεΐτε νά κοινωνήσετε στή θεία Λειτουργία εκείνης τής ήμέρας. Η πρώτη Έκκλησία όριζε ως ήμέρα νηστείας τήν παραμονή τοῦ Βαπτίσματος.

❧ Ο ΑΝΑΔΟΧΟΣ ❧

Ορόλος του δέν είναι άπλά νά φροντίσει γιά τά πρακτικά ζητήματα ή νά κάνει δῶρα στό παιδί ή γιά νά δημιουργήσουμε κοινωνικές σχέσεις. Η παρουσία του είναι ουσιαστική καί άπαραΐτητη. Έγγυάται στήν Έκκλησία γιά τόν νεοφώτιστο καί τήν πρόοδό του στήν πίστη. Στίς περιπτώσεις τοῦ νηπιοβαπτισμοῦ, αναπληρώνει τήν έλλειψη βούλησης τοῦ νηπίου, όμολογεΐ πίστη έξ όνόματός του, αλείφει μέ τό καθαγιασμένο λάδι, πού ό λειτουργός θά ρίξει στίς παλάμες του, τό κεφάλι τοῦ παιδιοῦ καί όλο του τό σῶμα. Άναλαμβάνει τήν ύποχρέωση νά συμπράξει μαζί μέ τούς γονεΐς στή χριστιανική άνατροφή τοῦ παιδιοῦ. Έτσι, ανάδοχος δέν μπορεΐ νά είναι άλλόθρησκος ή άλλου δόγματος (Ρωμαιοκαθολικός, Προτεστάντης κ.ά.), ή άνθρωπος πού άρνεΐται τήν όρθόδοξη πίστη καί όμολογεΐ άθεΐα. Εάν είναι έγγαμος, όφείλει όπωσδήποτε νά έχει τελέσει θρησκευτικό γάμο. Επίσης, νά έχει καί τήν κατάλληλη ήλικία. Μέ άλλα λόγια, ό ανάδοχος πρέπει νά είναι συνειδητό μέλος τής Έκκλησίας, άνθρωπος μέ ζωντανή πίστη καί συνεπή χριστιανική ζωή. Ο ανάδοχος πολύ ένωρίς θεωρήθηκε ως πνευματικός πατέρας τοῦ αναδεκτοῦ ή τής αναδεκτῆς. Γι' αυτό -λόγω τής πνευματικῆς αὐτῆς συγγένειας-, δέν μποροῦν νά συνάψουν γάμο. Γάμος επίσης δέν μπορεΐ νά γίνει μεταξύ παιδιῶν πού έχουν τόν ίδιο ανάδοχο επειδή θεωροῦνται πνευματικά άδέλφια.

❧ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ❧

Κατά τήν άρχαία τάξη τής Έκκλησίας μας, τό όνομα δίδεται στό παιδί τήν όγδοη ήμέρα άπό τή γεννησή του. Στο Εὐχολόγιο ὑπάρχει ειδική ακολουθία. Στίς μέρες μας ή όνοματοδοσία έχει συνδεθεΐ έθιμικά μέ τό βάπτισμα. Πρέπει άπαραΐτητα

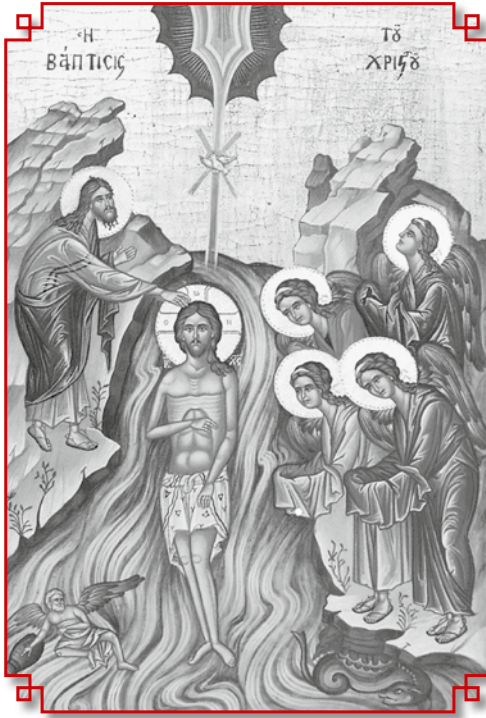
νά είναι ὄνομα χριστιανικό γιά νά ἔχει τό παιδί προστάτη του τόν ἅγιο τοῦ ὁποίου φέρει τό ὄνομα. Γιά λόγους ἱστορικῆς συνέχειας ἡ Ἱερά Σύνοδος δέχτηκε νά δίνονται καί ὀνόματα ἀπό τήν ἀρχαιότητα. Ἄλλα ὅμως ὀνόματα δέν πρέπει νά δίνονται. Τό ὄνομα εἶναι δηλωτικό τοῦ προσώπου καί ἕνα πρόσωπο ἔχει ...ἕνα ὄνομα! Ἡ ἐπιμονή κάποιων γονέων νά θέλουν νά δώσουν στό παιδί τους δύο καί τρία ὀνόματα εἶναι αὐθαίρετη. Ξεκινᾷ ἀπό μικροσυναισθηματισμούς γιά νά ικανοποιήσουν τούς παποῦδες καί τίς γιαγιάδες. Ἄλλοι, ἐνῶ ἔταξαν τό παιδί τους κατά τήν κύηση σέ ἕναν ἅγιο, τήν ὥρα τῆς βάπτισης θέλουν νά δώσουν καί δεύτερο ὄνομα, πράγμα πού ἀθετεῖ τό τάξιμό τους. Ἐτσι, καταλήγουμε νά φωνάζουμε τό παιδί ὄχι μέ τό ὄνομά του ἀλλά μέ ἕνα ὑποκοριστικό πού προέρχεται ἀπό τήν κακοποιημένη σύντμηση τοῦ ἑνός ἢ τῆ σύνθεση τῶν περισσότερων ὀνομάτων.

Τό ὄνομα τοῦ παιδιοῦ σας εἶναι προορισμένο γιά τήν αἰωνιότητα καί αὐτή ἡ προοπτική τοῦ προσδίδει ἱερότητα. Ὡς χριστιανοί ὀφείλουμε νά σεβόμαστε τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά μὴν κάνουμε τοῦ κεφαλιοῦ μας.

🌸 Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ 🌸

Οναός μας εἶναι τόπος ἱερός, ἀφιερωμένος στή λατρεία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό σεβόμαστε τήν ἱερότητα καί τήν αἰσθητική τοῦ ναοῦ. Καμιά «διακοσμητική» ἐπέμβαση δέν εἶναι ἐπιτρεπτή στήν ἅγια κολυμβήθρα, τόν διάδρομο τοῦ ναοῦ, τόν πρόναο καί γενικά τόν ἐσωτερικό ἢ τόν ἐξωτερικό χῶρο τοῦ ναοῦ. Μπορεῖτε νά βάλετε μία ἢ δύο ἀνθοστῆλες στόν σολέα. Τίποτε ἄλλο!

Ὅλα τά ἄλλα πού «πρέπει»(;) νά αγοράσετε, χρησιμοποιήστε τα στόν χῶρο πού θά παραθέσετε τό γεῦμα στους καλεσμένους καί συγγενεῖς σας, ὄχι ὅμως στόν ναό! Θυμηθεῖτε ὅτι ἡ μόνη φορά κατά τήν ὁποία ὁ Κύριος ἐπέδειξε ἱερή ἀγανάκτηση ἦταν ὅταν

διαπίστωσε τή βεβήλωση τοῦ ναοῦ! Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τίς φωτογραφῆσεις καί τά βίντεο τά ὁποία ἐπιτρέπονται κατ' οἰκονομίαν τήν ὥρα τοῦ Μυστηρίου. Ὅμως οἱ ἐπαγγελματίες ἢ οἱ ἐρασιτέχνες φωτογράφοι καί λήπτες πρέπει νά ἐνεργοῦν μέ διακριτικότητα, μέ σεβασμό πρὸς τό τελούμενο μυστήριον, χωρίς νά ἐνοχλοῦν καί χωρίς νά μεταβάλλουν τόν Ἱερό Ναό σέ στούντιο.

🌸 Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ 🌸

Συχνά γινόμαστε μάρτυρες ἀπαράδεκτης συμπεριφορᾶς στόν ναό κατά τήν τέλεση μιᾶς βάπτισης. Ἡρθαμε μέ τή θέλησή μας γιά ἕνα δικό μας ἄνθρωπο· γιά νά προσευχηθοῦμε στόν Θεό νά στείλει τή χάρη του. Καί ἀντί τῆς προσευχῆς αὐτό πού παρατηροῦμε εἶναι ὁ θόρυβος, οἱ συζητήσεις, ὁ ἐνδυματολογικός σχολιασμός, ἡ ἀδιαφορία, οἱ ἄσκοπες μετακινήσεις. Ἄν ζούσαμε ἄραγε στήν ἐποχή τοῦ Κυρίου καί μᾶς προσκαλοῦσε νά παραβρεθοῦμε στή βάπτισή Του στόν Ἰορδάνη, ἐκεῖ ὅπου ἔκανε αἰσθητή τήν παρουσία τῆς Ἁγίας Τριάδας, μέ τί εἶδους ἐμφάνιση θά πηγαίναμε καί μέ ποιό τρόπο θά στεκόμασταν καί πῶς θά συμμετείχαμε; Καί στή βάπτισή τοῦ παιδιοῦ σας ὅμως θά ἐπαναληφθεῖ τό ἴδιο συγκλονιστικό γεγονός! Στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας βαπτίζεται! Τό Ἅγιο Πνεῦμα παρίσταται ἀοράτως. Ἐκεῖνο ἐνεργεῖ τήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ βρέφους.

Ὁ Ἱερός Ναός δέν εἶναι τόπος ἐπίδειξης ἀλλά ἐπικοινωνίας μέ τόν Θεό. Ἡ ματαιοδοξία, ἡ χλιδή, ἡ ἐξεζητημένη ἕως καί προκλητική ἐνδυμασία δέν συμβιβάζονται μέ τήν χριστιανική μας ιδιότητα καί προκαλοῦν τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ! Ἄλλωστε ἀποτελεῖ σχῆμα ὀξύμωρο νά ἐρχόμαστε στόν ναό γιά νά βαφτίσουμε τό παιδί μας, πού σημαίνει νά ντυθεῖ «ἐνδυμα ἀφθαρσίας», καί τήν ἴδια στιγμή ἐμεῖς μέ τή δική μας «ἐνδυμασία» καί συμπεριφορά νά προσβάλλουμε τήν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου καί νά προβάλλουμε τήν πνευματική γύμνια τῆς ψυχῆς μας!

Ἡ ἀπόλουση. Τό νερό τῆς κολυμβήθρας εἶναι ἁγιασμένο. Γι' αὐτό καί δέν καταλήγει στήν ἀποχέτευση ἀλλά στό χωνευτήρι τοῦ ναοῦ. Τό ἴδιο πρέπει νά γίνει καί μέ τά νερά ἀπό τό πρῶτο μπάνιο τοῦ παιδιοῦ σας μετά τρεῖς ἡμέρες, καθώς καί τά πρῶτα νερά ἀπό τό πλύσιμο τῶν ρούχων του τά ὁποῖα θά πλύνετε σέ μιά μικρή λεκάνη. Ἄν πρακτικά δέν μπορεῖτε νά τά φέρετε στό χωνευτήρι τοῦ ναοῦ, τουλάχιστον ἀδειάστε τα στόν κήπο γιά νά ἀπορροφηθοῦν στό ἔδαφος. Βλέπετε ἡ εὐλάβεια χωρίς νά ἐκπίπτει σέ τυπολατρία, γνωρίζει νά προσέχει καί τίς λεπτομέρειες.

Ἡ θεία κοινωνία. Τά νήπια καί τά μικρά παιδιά, βαπτισμένα καί μυρωμένα, ἔχουν ἀνάγκη τῆ συχνῆ Θεῖα Κοινωνία καί ὄχι μόνο «τίς τρεῖς ἐπόμενες Κυριακές» μετά τή βάπτισή τους. Ὅταν τά φέρνετε τακτικά στόν ναό γιά νά κοινωνοῦν τούς προσφέρετε ἀπό τήν τρυφερή αὐτή ἡλικία τήν οὐράνια τροφή τῆς ψυχῆς. Χαριτώνονται. Τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ τά φυλάσσει ἀπό κάθε κακό. Ἐπίσης μαθαίνουν νά ζοῦν ὡς παιδιά τοῦ Θεοῦ, συνηθίζουν καί δέν φοβοῦνται οὔτε ἀντιδροῦν, ὅπως συμβαίνει μέ κάποια παιδιά πού οἱ μητέρες τά φέρνουν σπάνια γιά νά κοινωνήσουν.

Ἡ κατήχηση. Ἡ ζωή προέρχεται μόνο ἀπό ζωή. Αὐτό ἰσχύει ὄχι μόνο γιά τή βιολογία, ἀλλά καί γιά τήν πίστη. Τή δική σας βιωματική πίστη καλεῖστε νά μεταδώσετε στό παιδί σας καί νά τήν αὐξήσετε. Μέσα σ' ἓνα χαρούμενο κλίμα ἐμπιστοσύνης καί ἐλευθερίας, θά τό μάθετε νά κάνει τόν σταυρό του, νά ψελλίζει τίς πρῶτες προσευχές του, θά τοῦ διαβάσετε ὁμορφες διδακτικές βιβλικές ιστορίες, θά βιώσει μαζί σας τόν ἐκκλησιασμό, τή λειτουργική καί μυστηριακή ζωή, τό μυστήριο τῆς πίστεως!

Ἀργότερα θά συνδέσετε τό παιδί σας μέ τήν ἐκκλησιαστική κατήχηση τῆς ἐνορίας σας καί θά ἐπιμεληθεῖτε τή συμμετοχή του στίς κατηχητικές συνάξεις τῆς ἐνορίας σας. Εἶναι ὁ χώρος ὅπου μέ τήν κατάλληλη διαπαιδαγώγηση, θά θωρακιστεῖ πνευματικά τό παιδί σας καί θά γνωρίσει τίς ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας. Ἡ σύνδεσή του, ἐπίσης, μέ ἓνα καλό πνευματικό Πατέρα θά τό βοηθήσει νά ἀποκτήσει μιά ὑγιά καί ἰσορροπημένη προσωπικότητα. Νά γίνει ἓνας

ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἓνας ἀληθινός ἄνθρωπος τοῦ Πνεύματος. Ἄν σέ κάποια ἀπ' ὅλα αὐτά νιώθετε πώς ὑστερεῖτε, ἡ φροντίδα σας γιά τή χριστιανική ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ σας σᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά καταρτιστεῖτε καί σεῖς πνευματικά. Ἀξιοποιεῖστε τό μοναδικό προνόμιο πού ἔχετε ὡς γονεῖς νά ξαναγίνετε παιδιά μαζί μέ τά παιδιά σας καί νά μεγαλώσετε μαζί τους ἔχοντας τήν ὠριμότητα τῶν μεγάλων. Ἡ διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ σας κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ θά γίνει ἡ ὁμορφότερη καί ἱερότερη καθημερινή σας λειτουργία.

Ἡ ὀνομαστική ἐορτή. Οἱ ὀρθόδοξοι δέν γιορτάζουμε τή βιολογική γέννησή μας ὅπως οἱ ξένοι στά γενέθλια, ἀλλά τήν πνευματική ἀναγέννησή μας πού ἔγινε στή βάπτισή μας μέ τήν ὀνομαστική μας γιορτή. Τά γενέθλια εἶναι συνδεδεμένα μέ τόν χρόνο καί τή φθορά, ἐνῶ ἡ γιορτή εἶναι συνδεδεμένη μέ τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου πού νίκησε τόν χρόνο καί τή φθορά καί ζεῖ στήν αἰωνιότητα. Ἐτσι μέ τή γιορτή μας τήν προγευόμαστε κι ἐμεῖς. Ἡ ὀνομαστική γιορτή ἀκόμη δέν εἶναι ἀτομική μας ὑπόθεση ὅπως τά γενέθλια, ἀλλά ἐκκλησιαστικό γεγονός, γιατί τήν ἴδια ἡμέρα γιορτάζουν μαζί μας καί πολλοί ἄλλοι πιστοί, ἀδελφοί μας, πού ἔχουν τό ἴδιο ὄνομα μ' ἐμᾶς· γιορτάζει ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία.

Ἀγαπητοί γονεῖς, μέ αὐτές τίς ἐπισημάνσεις σᾶς προτρέπω καί σᾶς ἐνθαρρύνω

✠ Νά κατανοήσετε τήν πνευματική διάσταση τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος. Ἡ βάπτισή τοῦ παιδιοῦ μας εἶναι μυστήριο τῆς πίστεως· πράξη ἱερῆ τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι κοινωνικό γεγονός. Νά σεβασθεῖτε τήν ἱερότητα τῆς ὥρας καί νά συμμετάσχετε ὅπως ταιριάζει σέ συνειδητούς πιστούς.

✠ Τό μυστήριο τελεῖται ὅπως ἡ μακραιωνη καί εὐλογημένη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καθορίζει. Καί στά οὐσιώδη καί στά δευτερεύοντα. Ὅχι ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε ἐσφαλμένα ἢ θέλουμε ἀπό ἰδιοτροπία ἢ ἀπαιτοῦμε μέ κίνητρο τήν κοσμικότητα.

✠ Ὀλόψυχα σᾶς εὐχομαι ἡ βάπτισή τοῦ παιδιοῦ σας νά ἀποτελέσει γιά σᾶς καί τούς καλεσμένους σας μιά εὐλογημένη εὐκαιρία ψυχικῆς ἀνάτασης, θερμῆς προσευχῆς, οὐσιαστικῆς συμμετοχῆς στήν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ παιδιοῦ σας!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† **Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ**

Ελιά, το ευλογημένο δένδρο

5°

Έχοντας υπόψη πως η ελιά ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΔΕΝΔΡΟ εκπροσωπεί και συμβολίζει ανέκαθεν το νησί μας, είναι ταυτόσημο μ' αυτό, είναι πηγή ζωής και πλούτου για μας, θεωρήσαμε υποχρέωση μας να αναδημοσιεύσουμε εδώ ένα κομμάτι από μια περίφημη εργασία που έπεσε στα χέρια μας και την οποία πραγματοποίησαν το ενιαίο Λύκειο Αγιάσου, το Γυμνάσιο Αγρού Κέρκυρας και το Τ.Ε.Ε Πλωμαρίου.

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Παναγιώτης Παπάνης του Ευστρ. Φιλολόγος Λυκειάρχης. **Χατζής Ανδρέας** του Παναγιώτου, Καθηγητής Χημικός. **Ζήνδρος Σπύρος** του Διον. Καθηγητής Φιλολόγος.

Δ'. ΛΑΔΙ, Ο ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Οι στέρνες καθαριστήκανε, λαμπικάρανε. Θα ξαναγεμίσουν πάλι με το καινούριο λάδι της χρονιάς. Θα μπει σε βαρέλια για τη χώρα, για το χονδρέμπορο.

Τα κιούπια καθάρια, έτοιμα να δεχθούν τα γεμάτα τουλούμια. Έχουν καιρό που αδειάσανε, φαμίλια μεγάλη, στόματα πολλά, γέννες, αρρώστιες.

Τα κουτρούπια των φτωχών αραχνιάσανε. Το λαδικό από το δανεικό ντενεκέ δεν γέμιζε χορταστικά. Λίγο - λίγο στο πιάτο ώσπου νάρθει καιρός, "να δουλέψουν τα λουριά της μηχανής", ν' αρχίσει ξανά το ελαιοτριβείο.

Εκείνος πούταν κολλητός με την ελιά, που ανάσαινε τον αέρα της δεν χόρταινε το λάδι της.

Τ' αμπάρι γέμισε, καιρός για άλεσμα. Η καλύτερη μέρα για τον άνθρωπο της ελιάς. Φτιαρίζανε τις ελιές σε τρίχινα τσουβάλια του ελαιοτριβείου. Τα κουβάλαγαν και τ' απόθεσαν στη μεγάλη πλάστιγγα στο γραφείο, για ζύγισμα, ο γραμματικός τα 'γράφε στη φυλλάδα, τ' αδειάζανε στο πατάρι της μυλόπετρας. Οι οκάδες βγάζαν τα μόδια, μονάδα μετρήσεως του "ελαιοκάρπου", πεντακόσιες οκάδες το μόδι.

Η καλύτερη ώρα της ημέρας, οι στιγμές που γέμιζαν τα τουλούμια. Το λάδι το μετρούσαν σε λαγήνια, εξήμισι περίπου οκάδες, αργότερα καταργήθηκαν τα λαγήνια.

Ανάλογα με το βάρος του καρπού, τα μόδια, ήσαν τα αλεστικά, η "αξαγιά". Με τα λαγήνια με τις οκάδες, έβγαينه η απόδοση του ελαιοκάρπου κατά μόδι, η απόδοση της χρονιάς λαδερή, καλή.

Μάζευαν, άλεθαν, κιούπια γέμιζαν. Το λάδι, αυτό ήταν η ζήση τους.

Οι πατεράδες μας στα χρόνια της τουρκιάς πλήρωναν στους τυράννους το "ουσουρί", τη δεκάτη. Οι Γερμανοί στην κατοχή με το φορατζή τους στο λιοτρίβι παρακρατούσαν το 75% του "παραγομένου ελαιολάδου". Το έστελναν στη χώρα τους, στα στρατεύματά

τους. Καταλήστευαν τον κόσμο, ρουφούσαν το αίμα της αγροτιάς. Να ζήσουν εκείνοι, η αρεία φυλή, να πεθάνουν οι άλλοι.

Για τόσους μήνες, μονότονες και κουραστικές οι μέρες. Βαρεθήκανε, μπουχήσανε από το λιομάζεμα. Ζέστανε πια ο καιρός. Κοπιαστικό το μάζεμα στις ζεστές μέρες.

Ήρθαν τα γλυτώματα - τελειώματα.

Ο ραβδιστής τέλειωσε το τελευταίο δένδρο, οι ντέμπλες θα μπουν στη θέση τους. Το τελευταίο καλάθι άδειασε στο τσουβάλι.

Επιτέλους θα ξεκουραστούνε λίγο. Μέρα χαρούμενη, σηκώνει ένα φιλεμα, ένα κέρασμα. Συνήθιζαν τις τηγανίτες, χαλβά, με κονιάκ ή Καλλονιάτικο κρασί. Το ποτό έφερνε τις ευχές "σ' άλλα με υγεία".

Κι άλλο κέρασμα, κι άλλο γλυκό. Πρόσωπα γελαστά. Με το μόχο της ημέρας ανάκατο το κέφι... Φωνές, γέλια, πειράγματα.

Στις μεγάλες παρέες, τους "νταϊφάδες", στα μεγαλοκτήματα των πλουσίων οι κοπέλες και τα παλικάρια ξεσπούσαν σε τραγούδια και χορούς.

Νάταν νάχαν κάθε χρόνο τέτοιο γλέντι. Αλλά που τέτοια τύχη! Κάθε δυο, τρία η και τέσσερα χρόνια.

Τελέψανε την καρπιά, τέλειωσε το λιομάζεμα, πέρασε η μεγάλη φούρια, αλλά που ξεκούραση. Όλοι ξεχύνονται πάλι στο λιώνα, στο

κοκκολόι. Να μαζέψουνε αυτές τις σκόρπιες που μείνανε στα πολλά χόρτα, στις άκρες που σκόρπισε η τέμπλα, αυτές που δεν τις είδε το μάτι της μαζεύτρας.

Ψάχνανε για μια ελιά, για κάθε ελιά στις πεζούλες, στις κατηφορίες. Το κοκκολόι ήταν ελεύθερο για όλους και σ' όλα τα κτήματα. Ήταν το χαρτζιλίκι για πολλούς. Ήταν ένα έσοδο για τη νοικοκυρά, μ' αυτό συμπλήρωνε το νοικοκυριό ΤΟΥ σπιτιού, ρούχα, μπαμπακούλα για τον αργαλειό.

Με το κοκκολόι ο φτωχός μεροκαματιάρης συμπλήρωνε το λάδι της χρονιάς. Για πολλούς ήταν ένα μεροκάματο. Σε παλιά οικογενειακά γράμματα διαβάζουμε "η μήτηρ... πηγαίνουν εις τας ελαιάς, εις το κοκκολόγιον και της έρχεται πέντε - εξι γρόσια της ημέρας". Τις ελιές αυτές τις αγόραζαν έμποροι του χωριού.

Το τελευταίο άλεσμα και σφύριγμα της μπουρούς στη χρονιά της σοδειάς ήταν στις ελιές του κοκκολογιού.

Στο λιοτριβί έμεινε η πυρήνα. Τριμμένο κουκούτσι, φλοίδα και τα κατάλοιπα σάρκας της ελιάς. Φέτες αχνιστές βγαίνουν από τα παιδιά του μπασκιού. Τις έτριβες στο χέρι και λάδωνε πάλι η παλάμη.

Η πυρήνα ήταν η καύσιμος ύλη του ατμοκίνητου ελαιοτριβείου. Δεν είχαν πετρέλαιο, πετροκάρβουνο. Δεν μόλυναν το περιβάλλον. Πρώτη ύλη στην κίνηση ενός τόσο μεγάλου για την εποχή εκείνη εργοστασίου ήταν η ίδια τη ελιά, το κουκούτσι της. Αυτάρκεια ενέργειας.

Σε καλή σοδειά η πυρήνα γινόταν βουνό στη μεγάλη αυτή του λιοτριβείου. Ήταν έσοδο του εργοστασίου. Πουλιότανε στο πυρηνελαιοργείο του Ντιπιού Γέρας.

Με χημικά μέσα και σε μεγάλη θερμοκρασία βγάζαν για δεύτερη φορά λάδι, το πυρηνέλαιο που εξευγενιζόμενο παρήγε τα βρώσιμα ελαιόλαδα και τα σαπωνέλαια.

Τα υπόλοιπα της κατεργασίας αυτής, η "καμένη πυρήνα" ήταν καύσιμος ύλη για φούρνους, ασβεστοκάμινο και μαγκάλια.

Ο "ηρτημένος ελαιόκαρπος" ραβδίστηκε, μαζεύτηκε, έγινε λάδι. Λάδι φαγητού, λάδι χρήμα.

Με διάφορα αρώματα σε τελετή στο πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως γίνεται το άγιον μύρον. Από κει μοιράζεται στις εκκλησίες για να μυρώσουν τον άνθρωπο κατά τη βάπτισή του.

«Ελαιον αγαλλιάσεως» λέγει ο Απόστολος Παύλος. Εβρ. Α' «Ελαιον χρίσμα άγιον» παραγγέλλει ο Θεός στο Μωϋσή.

Ο καλός Σαμαρείτης της παραβολής κατέδεσε τα τραύματα του

Ιουδαίου «επιχαιών έλαιον και οίνον».

Ο Απόστολος Ιάκωβος συνιστά: "Ασθενεί τις εν υμίν; προσκαλεσάσθω τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας αλείψαντες αυτόν ελαίω εν ονόματι του Κυρίου".

Στο ευχέλαιο, ένα από τα επτά μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας, που τελείται τη Μεγάλη Τετάρτη στο Ναό ή και στα σπίτια, ακούγεται η ευχή και προσευχή. "Γένοιτο έλαιον τούτο, έλαιον αγιασμού, θώραξ δυνάμεως, αγαλλίαμα καρδιάς".

"Οίνον, σίτον και έλαιον" προσφέρουν οι χριστιανοί στην τελετή της αρτοκλασίας, ως προσφορά ευχαριστίας.

Η γυναίκα του χωριού, στις μπόρες και στις συμφορές της ζωής, στα βάσανα και στις αρρώστιες, κατέφευγε στο Θεό και στους αγίους. Έκανε τάμα στα ξωκλήσια του τόπου της. Το μπουκάλι γεμάτο λάδι, από εκείνο που έτρωγε, κεριά, σπιτίσιο λιβάνι και με πίστη μεγάλη.

Αναβε τα καντήλια, θυμιάτιζε "θυμίαμα ικεσίας", ευωδίαζε το φτωχοκλήσι. Με πονεμένη έκφραση προσευχόταν με δικά της απλά λόγια. Μιλούσε στο Θεό τον πόνο της, τους καημούς της. Προσέφερε "έλαιον εις φως καύσαι".

Στο εικονοστάσι του σπιτιού το καντήλι ήταν μια προσφορά του ανθρώπου στον άγιο που πίστευε. Στην εικόνα που κληρονόμησε πάππου προς πάππου έκαιγε το απαλό φως του καντη-

λιού. Σ' αυτό το χλωμό μισόφωτο προσευχόταν η μάνα σιωπηλή και συγκεντρωμένη. Στο ιλαρό φως του καντηλιού μάς έμαθε να προσευχόμαστε.

Σ' ένα τραύμα, σε μια πληγή, σ' ένα πρήξιμο έβαζε λάδι από το καντήλι τ' αγι- ού, "έλαιον χρήσεως άγιον", ήταν το πρώτο, αγνό φυσικό φάρμακο.

Για χρόνια πολλά ήταν το φώτισμα της νύχτας. Αάδι έκαιγε το λυχναρί. Στο φως του λυχναριού δούλευε η γυναίκα του χωριού. Σ' αυτό το φως, κοντά στο αναμμένο τζάκι με τα κούτσουρα της ελιάς, μαζεύοταν η οικογένεια στις νύχτες του χειμώνα.

Στο φως του λυχναριού έλεγε η γιαγιά τα παραμύθια σ' αγγόνια.

Το λαδοφάνaro φώτιζε τον άνθρωπο στους δρόμους, στην ύπαιθρο. Σκορπούσε φως στο σκοτάδι της νύχτας, οδηγούσε τον άνθρωπο, ήταν ο φορητός φωτισμός.

Με το φανάρι πότιζαν τους μπαχτσέδες τη νύχτα στα καλοκαίρια της λειψο- νεριάς.

Το φανάρι έφεγγε στα κρεβατσούλια και στις καλύβες του βουνού.

Με το λαδοφάνaro πήγαιναν στα σαλιγκάρια στο απόβροχο της νύχτας στον καιρό της Γερμανικής Κατοχής.

Μεγάλα φανάρια της Κοινότητας στους κεντρικούς δρόμους του χωριού και γαν λάδι στις νύχτες του Πάσχα και των Χριστουγέννων, να βλέπουν οι χριστιανοί να πηγαίνουν στην εκκλησία.

Το λάδι φωτίζει την εκκλησιά, τα καντήλια, τους πολυελαίους.

Η καντήλα στην αγία τράπεζα καίει ακοίμητα, "Λύχνος διά παντός", φως άγιον.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΟΡΙΑΚΑ

✚ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Την Πέμπτη του Μεγάλου Κανόνος 3 Απριλίου ο π. Καλλίνικος Αναγνώστου μαζί με εκδρομείς – προσκυνητές από την ενορία του, παρευρέθησαν στο χωριό μας και τέλεσαν οι ίδιοι την προηγιασμένη Θ. Λειτουργία την ημέρας.

✚ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

Το στολισμό του Επιταφίου της Ενορίας μας πραγματοποίησαν κι εφέτος κοπέλες του χωριού μας. Έμειναν στην Εκκλησία όλη σχεδόν τη νύχτα της Μ. Πέμπτης για να στολίσουν τον Επιτάφιο. Τα αποτελέσματα θαυμάσια.

✚ ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Το τραγούδι – μοιρολόι – της Παναγίας, τραγούδησαν και εφέτος οι κοπέλες της χορωδίας των παραδοσιακών τραγουδιών της Ενορίας μας, το απόγευμα της Μ. Παρασκευής, γύρω από τον Επιτάφιο.

✚ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η πρώτη ημέρα της Αναστάσεως, η Κυριακή του Πάσχα. Τιμές κατά την περιφορά της Αναστάσεως απέδωσε η Φιλαρμονική του Δήμου.

✚ ΛΑΜΠΡΟΤΡΙΤΗ

Η καθιερωμένη ετήσια Ιερά Πανήγυρις, μέσα στη Διακαινήσιμο εβδομάδα στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας στην Καυκάρα.

✚ ΛΑΜΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Καθιερωμένη ετήσια Θεία Λειτουργία στο ξωκλήσι της Μεταμορφώσεως της περιοχής Μπλο.

✚ 8η ΜΑΪΟΥ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε και εφέτος η εορτή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στις Θερμοπηγές του χωριού μας. Στο τέλος διανεμήθη στους προσκυνητές παραδοσιακή «μανεστράδα». Το κρέας προσέφερε η οικογένεια Θεμιστοκλέους και Μυρσίνης Ζουπαντή.

✚ 14η ΜΑΪΟΥ - ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πανήγυρις στο εορτάζον ναύδριο Αγίου Ισιδώρου, της περιοχής Τέμενος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΕΣ

- 27-5-2014 Κανελής Κ. Παναγιώτης, ετών 74 (Πολιχνίτος)
- 16-6-2014 Αρμενάκης Στυλιανός, ετών 84

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- 2-3-2014 Θεοδώρου Πανσελήνου (ετήσιο)
- 16-3-2014 Ευαγγέλου Γαβριήλ (ετήσιο)
- 6-4-2014 Παναγιώτης Χ. Προκοπίου (τεσσαρακονθήμερο)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το Σαββάτο 10 Μαΐου 2014 στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μανδαμάδου, ετελέσθη η Βάπτιση του παιδιού των: Παναγιώτη Δαγκλή και Ηλιάνας Λιόλιου. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ. Ανάδοχοι οι: Σωτήριος - Ταξιαρχούλα και Απόστολος Τσίπα.
- Την Κυριακή 29 Ιουνίου 2014 στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μανδαμάδου, ετελέσθη η Βάπτιση του παιδιού των: Γεωργίου Βαρβαρέκου και Ευανθίας Ζουπαντή. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Ανάδοχος ο: Γρηγόρης Μακαρώνης.

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΑΡΜΕΝΑΚΗ

- ♦ Οικογένεια Δημ. Καλέλλη

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΦΩΝΗ ΕΝΟΡΙΑΣ

- ♦ π. Δωρόθεος Λαζόπουλος 20€

ΓΑΜΟΙ

- Το Σαββάτο 28 Ιουνίου στον Ι. Ναό Αγ. Νικολάου Σκάλας Παμφίλων, ετελέσθη το Μυστήριο του Γάμου των: ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΠΡΟΤΟΨΑΛΤΗ και ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗ (Πανσελλήνου). Παράνυμφοι οι: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ και ΙΩΑΝΝΑ ΦΟΡΑΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 034295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Έκδοτική Παραγωγή **ΣΑΪΤΣΗΣ** Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ